

[Hilmar Bannsgaard.]

tuationen kalder på. Det er i øjeblikket ikke nye skatter, men ekstra besparelser ud over dem, som regeringen har foreslået.

Der er altså en principiel forskel i vurderingen, og det er den, vi skal have nævnt, for at den historiske sandhed kan være så velbeskrevet som muligt.

Så vil jeg gerne sige til økonomiministeren, som sagde til hr. K. Helveg Petersen, at man ikke kan sætte samfundet i stå: Nej, det er der heller ingen der ønsker, men jeg tror, vi alle skal erkende, at der i de seneste år er gennemført så mange reformer, at vi har brug for en reformpause for at få dem, vi har vedtaget, til at fungere, og det tror jeg økonomiministeren kommer til at medvirke til — med eller uden lyst.

(Kort bemærkning).

Nyboe Andersen: Det er også et bidrag til opklaring af den historiske sandhed om dette forløb.

Den afgørende dato i disse forhandlinger er efter min opfattelse mandag den 19. marts. Den dag diskuterede vi i det politisk-økonomiske udvalg den økonomiske oversigt, som vi så for første gang, og deraf fremgik jo de tal, som ministeren lige har nævnt for os, nemlig at vi i 1973 ville få en stigning i den samlede efterspørgsel på ikke mindre end 7 pct., hvilket vil sige et par milliarder kr.s større stigning i den samlede efterspørgsel, end vi havde i fjor, og at vi også ville få et par milliarder kr. i øget underskud på betalingsbalancen. Vi måtte ud fra disse tal mene, at det udspil, vi havde foretaget, var for svagt, og på et tidspunkt, da vi ikke kendte noget til, hvad regeringens kommende udspil ville være, gik vi i gang med at forøge vores oplæg op imod disse 2 milliarder kr., som vi måtte skønne var nødvendigt for at få fjernet den overskydende efterspørgsel.

Samme aften skete der det, at den socialdemokratiske gruppe holdt møde og hr. Orla Møller i den sene fjersynsavis benyttede lejligheden til meget stærkt at betone, at det var en absolut betingelse fra socialdemokratisk side for ethvert forlig, at de skatteforslag, man havde fremlagt, hørte med til forliget. Hr. Orla Møller vidste, at dette var det samme som at sige til os andre: det er

ikke jer, vi ønsker at indgå dette forlig med, det er SF, vi sigter mod et forlig med. Jeg tog mit bestik, da jeg hørte den udtalelse i fjersynet, og sagde: all right, så er det altså ikke meningen, at vi skal have et forlig på midten, så er det et forlig til venstre side, man sigter mod.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Nu er det jo ganske interessant, at de forslag til beskatning, som ligger i vores skitse og i vores plan fra 21. marts, ikke vedrører indeværende budgetår, men for deres praktiske virkning vil have skæringsdatoen 1. januar. Kun i meget begrænsede tilfælde vil det komme til at vedrøre budgetåret 1973-74. Det er altså noget, der hænger sammen med spareplanen for 1974-75, hvor vi foreslår besparelser på ca. 3 milliarder kr., men samtidig siger: der er sådanne skævheder i skattelovgivningen, at de bør rettes op og ajourføres, når man kommer med en sådan sparebuket til befolkningen i øvrigt. Og det mener jeg da godt at de radikale og venstre kunne have været tjent med at diskutere igennem med os i hvert fald, for jeg kan da ikke tænke mig, at man blankt ville afvise, at der skulle være visse områder, hvor en beskatningslovgivning var fornuftig som et supplement til sparelovgivning, ikke mindst fordi man herigennem i hvert fald gør det betydelig mere sandsynligt, at man kan undgå at røre ved de almindelige skatter her i landet, og hvis man kan røre ved dem, så i nedadgående retning, men det sidste vil jeg være meget forsigtig med at love, her overlader jeg løfterne til de konservative. Men en realistisk politik mener jeg måtte have ført til, at det radikale venstre og venstre i hvert fald ville være gået ind i drøftelser med os om disse beskatningsspørgsmål.

Statsministeren (Anker Jørgensen): Jeg vil gerne gøre nogle generelle betragtninger om de spare- og finanspolitiske problemer, der nu har været debatteret her i dag, og som egentlig har været debatteret hele folketingsamlingen igennem.

Jeg tror, det er vigtigt at slå fast, at den særlige politiske atmosfære, der har været omkring behandlingen af dette finanslovsforslag og de sparebestræbelser, der har været knyttet dertil, måske har bidraget til en